

Instrukcja wydawnicza

rocznika „Zagłada Żydów. Studia i Materiały”

I. TEKST GŁÓWNY

1. Daty

a) rozwijamy nazwy miesięcy, skracamy natomiast słowo „rok”:

- 23 lipca 1942 r.; ale: w lipcu tego roku

b) stosujemy zapis:

- w latach trzydziestych
- w XX w.
- w drugiej połowie XIX w.

c) daty łączymy półpauzą bez spacji (nie dywizem): 1939–1945, 31 stycznia–31 marca 1943 r.

2. Miary, stopnie, tytuły

- stosujemy skróty słownikowe
- w przypadkach zależnych stosujemy zapis: płk. (nie: płka, płkiem itd.), dr. (nie dra, drem itd.)
- piszemy: Druga Rzeczpospolita, Trzecia Rzesza, pierwsza wojna światowa
- piszemy: p.o. delegat (nie delegata)

3. Nazwy własne

a) organizacje i instytucje

- przy pierwszym wystąpieniu podajemy pełną nazwę i w nawiasie skrót, dalej można podawać sam skrót. W wypadku nazw powszechnie znanych, zwłaszcza skrótowych nazw państw (np. PRL, ZSRR) dopuszcza się stosowanie skrótów bez ich rozwijania przy pierwszym wystąpieniu

b) osoby

- przy pierwszym wystąpieniu podajemy pełne imię i nazwisko, dalej – samo nazwisko bez inicjału imienia lub imię i nazwisko (dopuszczalne jest stosowanie inicjału, jeśli nie znamy pełnego imienia); w wypadku dwóch imion dopuszczalne jest stosowanie inicjału drugiego imienia; nie podajemy otczestwa

4. Cytaty i tytuły

- Cytaty ze źródeł i literatury przedmiotu podajemy w cudzysłowie, antykwą. Jeśli cytat zajmuje 3 wiersze lub więcej, dajemy go w bloku z wcięciem i dodatkowymi odstępami; nie stosujemy wówczas cudzysłowu.
- Opustki w cytacie zaznaczamy wielokropkiem w nawiasie kwadratowym: [...].

- Do cytatu w obrębie cytatu stosujemy cudzysłów francuski: « » (nie niemiecki » « i nie górny ‘ ’].
- Komentarze autorskie w obrębie cytatu dajemy w nawiasie kwadratowym i po półpauzie ze spacjami inicjały autora, bez spacji: [data zamknięcia getta – B.E., J.G.].
- Tytuły prac naukowych, utworów literackich, muzycznych, dramatycznych, obrazów wyróżniamy kursywą. Nazwy ustaw podajemy bez cudzysłowu, antykwą. Jeśli przytacza się pełną nazwę – pierwszy wyraz piszemy wielką literą (np. Ustawa o obywatelstwie polskim).
- Tytuły konferencji, sesji naukowych, konkursów, wystaw podajemy w cudzysłowie, antykwą.

5. Liczebniki

- Piszemy słownie, gdy możemy zapisać jednym słowem, zwłaszcza w odniesieniu do osób. Przy wyliczeniach – cyframi.
- Stosujemy skróty: mld, mln, tys. (jeżeli występują pełne tysiące, w innym wypadku cyframi: 250 tys., ale 249 317).

6. Wyrażenia obcojęzyczne

- Słowa i wyrażenia obcojęzyczne użyte w tekście polskim zapisujemy kursywą, np.: *sui generis, last but not least, Endlösung der Judenfrage*.
- W żadnej części publikacji nie stosujemy cyrylicy. Zapisy z języka rosyjskiego, ukraińskiego itd. podajemy w transkrypcji (nie w transliteracji) wydawniczej na łacinkę (zgodnie z ogólnymi zasadami, podanymi m.in. w części wstępnej słownika ortograficznego języka polskiego).

7. Varia

- podkreślenia w tekście dajemy pismem rozstrzelonym
- nie używany pełnej pauzy (—)

II. PRZYPISY

1. Stosujemy **oznaczenia**: *ibidem, idem (eadem, eidem), passim* (kursywą). Nie stosujemy, zwłaszcza w obszerniejszych publikacjach, oznaczeń *op. cit., loc. cit.*, lecz podajemy skrócony tytuł zakończony wielokropkiem (również kursywowanym).

2. Stosujemy **skróty**: t., cz., z., nr, R., a także pozostałe, jak w punkcie I.2.

3. Daty

- Jeśli data jest pełna, miesiąc zapisujemy cyframi rzymskimi: 23 VII 1942 r., jeśli data jest niepełna, miesiąc zapisujemy słownie: 23 lipca, w lipcu 1942 r.

4. Odsyłacze

- Używamy skrótów: zob., por., cyt. za:

5. Liczebniki – jak w tekście głównym

6. Informacje biograficzne

kolejność elementów biogramu:

- imię i nazwisko,
- pseudonimy, przybrane nazwiska, przydomki,
- daty życia,
- pozostałe informacje życiorysowe (podane zwięźle).

Przykłady:

Icchak Cukierman, „Antek” (1914–1981), członek organizacji Dror, uczestnik konspiracji w getcie warszawskim, redaktor prasy podziemnej, współzałożyciel Żydowskiej Organizacji Bojowej i jej łącznik po stronie aryjskiej w czasie powstania, po śmierci Mordechaja Anielewicza komendant ŻOB. Walczył w powstaniu warszawskim. Po wojnie wyemigrował do Izraela, gdzie wraz z żoną Cywią Lubetkin współzakładał kibuc Dom Bojowników Gett (Kibuc Bejt Lochamej ha-Getaot). Opublikował wspomnienia zatytułowane *Nadmiar pamięci (siedem owych lat). Wspomnienia 1939–1946*, tłum. Zoja Perelmuter, Warszawa 2000.

Reinhard Heydrich (1904–1942), SS-Obergruppenführer i generał policji, jeden z twórców nazistowskiego aparatu terroru. Od 1931 r. członek NSDAP, następnie SS. Heinrich Himmler powierzył mu w 1932 r. zadanie zorganizowania SD. Od 1939 r. szef RSHA. 20 I 1942 r. przewodniczył konferencji w Wannsee, na której omawiano projekt wymordowania wszystkich Żydów w Europie. Zmarł 4 VI 1942 r. w wyniku ran odniesionych podczas zamachu zorganizowanego przez czeski ruch oporu. Plan wymordowania wszystkich Żydów w GG nazwano na jego cześć akcją „Reinhardt”.

7. Cytowanie źródeł i literatury przedmiotu

a) kolejność elementów w opisie cytowanej pozycji bibliograficznej:

- Pełne imię i nazwisko, przy kolejnym cytowaniu samo nazwisko,
- Opis bibliograficzny:
 - wydawnictwa zwarte (jedno- lub wielotomowe; dzieło jednego, dwóch lub trzech autorów; dzieło zbiorowe, tj. więcej niż trzech autorów):
 - Tytuł. Podtytuł (kursywą),
 - Numer tomu i części (z dwukropkiem – t. 1:),
 - Tytuł tomu i części (kursywą),
 - Tłumaczenie (tłum.),
 - Współpracownicy (red., oprac.),
 - Które wydanie (jeśli jest istotne, np. rozszerzone),
 - Nazwa serii wydawniczej w cudzysłowie, numer tomu w serii,

- Miejsce: wydawca, rok (ew. b.d.w.).

Przykłady:

Barbara Engelking, Jacek Leociak, *Getto warszawskie. Przewodnik po nieistniejącym mieście*, Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Filozofii i Socjologii PAN, 2001.

Christopher R. Browning, *The Origins of the Final Solution: the Evolution of Nazi Jewish Policy, September 1939–March 1942*, Lincoln: University of Nebraska Press, 2004.

Ichhak Cukierman „Antek”, *Nadmiar pamięci (siedem owych lat). Wspomnienia 1939–1946*, tłum. Zoja Perelmuter, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2000.

[Chana Gorodecka], *Hana. Pamiętnik polskiej Żydówki*, Gdańsk: Atext, 1992.

Pamiętniki z getta warszawskiego: fragmenty i rejestry, oprac. Michał Grynberg, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 1993.

Exodus Warszawy. Ludzie i miasto po powstaniu 1944, t. 1–2: *Pamiętniki. Relacje*, t. 3–4: *Archiwalia*, t. 5: *Prasa*, wybór i oprac. Małgorzata Berezowska i in., Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy, 1992–1995.

Polska XX wieku. 1914–2003, red. Marek Derwich, seria „Polska – dzieje cywilizacji i narodu”, Warszawa–Wrocław: Horyzont–Wydawnictwo Dolnośląskie, 2004.

- artykuły w pracach zbiorowych:

- Tytuł (kursywą),
- [w:] (bez poprzedzającego przecinka)
- Dalej jak w opisie bibliograficznym wydawnictwa zwarteo.

Przykład:

Jan Grabowski, *Żydzi przed obliczem niemieckich i polskich sądów w dystrykcie warszawskim Generalnego Gubernatorstwa, 1939–1942* [w:] *Prowincja noc. Życie i zagłada Żydów w dystrykcie warszawskim*, red. Barbara Engelking, Jacek Leociak, Dariusz Libionka, Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Filozofii i Socjologii PAN, 2007.

- prace niepublikowane:

- Tytuł antykwą, w cudzysłowie,
- Określenie typu pracy (np. praca doktorska)
- Miejsce i rok powstania (upublicznienia) pracy.

Przykład:

Marta Pietrzykowska, „«Ludzie z kryjówek» i «papierowi Aryjczycy». Opis i analiza doświadczenia ukrywania się Żydów po «aryjskiej stronie»”, praca

doktorska, Instytut Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 2009.

- czasopisma:

- Tytuł artykułu. Podtytuł (kursywą),
- Tytuł czasopisma (antykwą, w cudzysłowie)
- Rok wydania czasopisma [bez przecinka po tytule czasopisma] (można poprzedzić miejscem wydania, jeżeli jest to konieczne do zidentyfikowania publikacji),
- Część rocznika (numer, zeszyt; numer podwójny: 1/2 , numery kolejne: 1–2),

Przykłady:

Agnieszka Haska, *Adam Żurawin – bohater o tysiącu twarzy*, „Zagłada Żydów. Studia i Materiały” 2006, nr 2.

Peter Witte, Stephen Tyas, *A New Document on the Deportation und Murder of Jews during „Einsatz Reinhardt” 1942*, „Holocaust and Genocide Studies”, zima 2001, t. 15, nr 3.

Edward Kossoy, *Gęsiówka (KZ Warschau)*, „Zeszyty Historyczne” (Paryż) 1994, nr 110.

- prasa codzienna:

- Tytuł artykułu. Podtytuł (kursywą),
- Tytuł czasopisma (antykwą, w cudzysłowie),
- Data wydania (a nie numer).

Przykład:

Andrzej Kaczyński, *Oczyszczanie pamięci*, „Rzeczpospolita”, 19 V 2000.

- przy kolejnym przywołaniu skrócony tytuł zakończony wielokropkiem (kursywowanym),
- Numer cytowanej strony (pomijamy w wypadku dzienników i tygodników); stosujemy skrót s. (nie ss.), np. s. 145–151 (numery połączone półpuazą).

b) kolejność elementów w opisie materiału archiwalnego (poszczególne elementy oddzielamy przecinkami):

- Nazwa archiwum [za pierwszym razem pełna i w nawiasie: (dalej skrót)],
- Nazwa zespołu archiwalnego (ewentualnie skrót); stosowanie słowa „Zespół” dopuszcza się tylko wtedy, kiedy nazwa zespołu jest zapisana cyframi lub symbolami,
- Sygnatura jednostki archiwalnej; jeśli sygnatura jednostki archiwalnej składa się z kilku symboli, dopuszcza się stosowanie skrótu sygn., wtedy jednak skrót należy stosować konsekwentnie w całej pracy,

- Opis dokumentu pozwalający na jego identyfikację – rodzaj dokumentu, nadawca i adresat (jeśli tytuł dokumentu zawiera te informacje, można się nim posłużyć, w innych wypadkach należy go odpowiednio zmodyfikować). Należy podawać pełne imiona nadawców i adresatów, nie inicjał. Opis dokumentu (lub przytoczonej relacji) podawany jest antykwą,
- Data powstania dokumentu po przecinku lub data przybliżona w nawiasie kwadratowym; jeśli nie można ustalić daty, stosujemy skrót b.d.
- Numer karty (gdy przywoływany jest fragment dokumentu, numer karty, na której znajduje się ten fragment). Jeżeli jednostka archiwalna nie jest spaginowana, używamy skrótu b.p.

UWAGA 1: Nie podajemy niepełnych adresów cytowanych źródeł, zwłaszcza bez tytułu dokumentu (tj. ograniczonych tylko do skrótu nazwy archiwum i sygnatury), jeśli dany dokument jest przywoływany kilkakrotnie, za każdym razem dajemy pełny adres.

UWAGA 2. Jeżeli dokument był opublikowany, powołujemy się na wersję opublikowaną, a nie archiwalną.

UWAGA 3. Cytując dokumenty z Archiwum IPN (i archiwów oddziałów IPN), stosujemy skróty: AIPN, AIPN Bi, AIPN Gd, AIPN Ka, AIPN Kr, AIPN Lu, AIPN Łd, AIPN Po, AIPN Rz, AIPN Wr. W wykazie skrótów rozwijamy je następująco: AIPN – Archiwum IPN w Warszawie; AIPN Bi – Archiwum IPN Oddział w Białymstoku itd. Nie stosujemy zapisów typu BUiAD IPN, OBUiAD, OBUiAD Kat, OBUiAD IPN-Wr, AIPN Kraków, OBUiAD Lublin, OBUiAD IPN w Poznaniu, Archiwum IPN Warszawa itd.

UWAGA 4. Cytując dokumenty z archiwów państwowych, stosujemy skróty: APW (Archiwum Państwowe m.st. Warszawy), APKr (Archiwum Państwowe w Krakowie), APK (Archiwum Państwowe w Katowicach) itp.

Przykłady:

Archiwum Akt Nowych (dalej AAN), 202/II-6, Raport sytuacyjny, 1 IV–1 VIII 1941 r., k. 7.

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej (dalej AIPN, 165/367), Raporty dzienne KSP dla niemieckiego komisarza o planowanych czynnościach służbowych i stwierdzonych uchybieniach porządkowych w getcie, od 8 I do 20 VII 1942 r., 9 I 1942 r., k. 20–22.

Archiwum Żydowskiego Instytutu Historycznego (dalej AŻIH), 302/93, Relacja Haliny Złotnik.

Archiwum Yad Vashem (dalej AYV), E/285, Dziennik Aleksandry Sołowiejczyk-Guter.

c) jeżeli w przypisie podajemy kilka źródeł, ich opisy rozdzielamy średnikiem.